

שסוד העין הוא באות י' של החכמה והמלאכים מזהירים אותו שלא יגרום פירוד בחו"ב ע"י ראייה אסורה (רמ"ק). **קָם לְמַלְאָא, סְהַרְיָא אַמְרִי** (תהלים לד) **נְצוֹר לְשׁוֹנֶךָ מִרַע וְגו'** וכאשר האדם קם לדבר העדים אומרים לו 'נצור לשונך מרע', דהיינו שסוד הפה הוא באות ה' הראשונה של הבינה והמלאכים מזהירים אותו שלא יגרום פירוד בין אות ה' לאות ו' ע"י דיבורים אסורים (רמ"ק). **אוֹשִׁיט יָדָיו בְּמַלְי עֲלֵמָא, סְהַרְיָא אַמְרִי** (תהלים לד) **סוֹר מִרַע וְעֵשָׂה טוֹב** וכאשר הוא מושיט את ידיו בעסקי העולם העדים אומרים לו 'סור מרע ועשה טוב', דהיינו שאזהרה זו היא לגופו של האדם שהוא בסוד אות ו' שלא יגרום ע"י מעשיו פירוד בזו"ן.

המלאכים מעידים על האדם אם טוב אם למוטב

אִי צִיִּית לְהוּ, יָאוּת. וְאִי לָא, כְּתִיב (זכריה א) **וְהִשְׁטֵן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ. כְּלָהוּ סְהַרְיָן עֲלִיָּה בְּחוּבוֹי לְעֵילָא**

ואם האדם מציית להם מוטב ואם לא אז נאמר בו 'והשטן עומד על ימינו לשטנו', דהיינו שאז כל המלאכים מעידים על עוונותיו למעלה ועי"כ מתגבר כח השמאל של השטן ומלאך טוב עונה אמן בעל כורחו. **אִי בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּפוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּלָהוּ סְהַרְיָן סְיִיגוֹרִין קַמִּיָּה, וְקִיִּימִין לְאַסְהָדָא עֲלִיָּה טָבָאן, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ לִיָּה** אמנם אם רוצה האדם לעסוק בעבודתו של הקב"ה אז כל העדים והסניגורים עומדים כנגדו והם עומדים להעיד עליו עדות טובה בשעה שהוא צריך לזה.

מבאר את סוד ארבעת העדים המעידים על ארבע המצות שמקיים האדם

קָם בְּצַפְרָא, מְבַרֵךְ כְּמָה בְּרִכָּאן [רטג] והנה כאשר האדם קם בבוקר הוא מברך כמה ברכות. **אַנְחָ תְּפִילִין בְּרִישִׁיה בֵּין עֵינָיו. בְּעֵי לְזַקְפָּא רִישִׁיה, חָמֵי שְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אָחִיד וְרָשִׁים עַל רִישִׁיה** וכן הוא מניח תפילין בראשו כנגד בין עיניו, וכשהוא רוצה לזקוף את ראשו הוא רואה את השם הקדוש והעליון שהוא אחוז ורשום על ראשו בסוד ד' פרשיות שבתפילין של ראש שהם כנגד ד' אותיות שם הוי"ה. **וְרִצּוּעֵין תְּלִיין מִהָאֵי גִיסָא וּמִהָאֵי גִיסָא עַל לִבִּיה. הָא אֶסְתָּפֵל בִּיקְרָא דְכַמְאֲרִיה** וכן הרצועות תלויות על ליבו מצד זה ומצד אחר ועי"כ הוא מסתכל בכבוד קונו. **אוֹשִׁיט יְדָיו, חָמֵי יְדָא אַחְרָא, מְתַקְשָׁרָא בְּקִשּׁוֹרָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא** וכאשר הוא רוצה לשלוח את ידו לדבר עבירה אז הוא רואה את

ידו האחרת שהיא קשורה בקשר של השם הקדוש בסוד ד' פרשיות שבתפילין של יד שהם כנגד ד' אותיות של אדנו"ת. **אַחְדֵר יְדִיה וְאֶסְתָּפֵל בִּיקְרִיה דְכַמְאֲרִיה** ומשום כך הוא מחזיר את ידו מדבר עבירה מאחר שהוא הסתכל בכבוד קונו. **אַתְעַטֵּף בְּעִטּוּפָא דְמִצּוֹה, בְּאַרְבַּע זַיִיין דְכִסּוּתִיה** וכן בבוקר הוא מתעטף בעיטוף הטלית של מצות ציצית הנמצאות בד' כנפות של בגדו [רטד], **אַרְבַּע מַלְכִין נִפְקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע. אַרְבַּע סְהָדֵי**

אור הרשב"י

והתפילין שעל זרועו שהוא כנגד ז"א שהוא סוד אות ו' והציצית שבכנפי בגדו שכנגד רגליו שהם כנגד המלכות שהיא סוד אות ה' אחרונה. [רטד] והנם שציצית קודמת לתפילין מכל מקום מכיון שענין התפילין הוא קצר אז פתח בו

[רטג] כתב הרמ"ק שכעת הוהר מבאר את סוד ארבעת העדים המעידים על ארבעת המצות שמקיים האדם שהם תפילין כנגד החכמה שהיא סוד אות י' והרצועות שעל ליבו שהם כנגד הבינה שהיא סוד אות ה' ראשונה

הלימוד היומיומי

לע"נ רבי אהרון בן חנה ז"ל - לע"נ רינה בת פרחא ע"ה

קְשׁוּט דְּמִלְכָּא [רסה] ואז ארבעה מלכים יוצאים כנגד ארבעת כנפות הציצית שהם ארבעת עדי האמת של המלך ואלו המלכים הם מלאכים המזהירים את האדם שלא יחטא בידיו ובעניו ובגופו וברגליו, **תְּלִיֵּא מֵאַרְבַּע זַיִוִּין, וְתִלְיִין בְּהוּ כַּעֲנָבִים בְּאַתְּכֻלָּא** ואלו העדים הם תלויים בארבע הכנפות שבציצית והם תלויים בבגד הציצית כענבים באשכול.

האשכול תלויים בו ענבים מצד זה ומצד זה כן הציצית מצוות וסודות רבים תלויים בה

מָה אֶתְכֻלָּא, דְּאִיהוּ חָד, וְתִלְיִין בִּיהַ פְּמָה עֲנָבִים, מֵהַאִי סֶטֶר וּמֵהַאִי סֶטֶר ומה אשכול שהוא אחד שתלויים בו כמה ענבים מצד זה ומצד זה. **כִּדְ הַאִי, מְצוּהַ חֲדָא, וְתִלְיִין בִּיהַ פְּמָה עֲנָבִים, וְזָגִין וְזִמּוּרִין צְרִירִין בְּהוּ** כך הציצית שהיא מצוה אחת ותלויים בה כמה ענבים וזגים וזמורות הקשורים בהם, מאחר שבחוטי הציצית רמוזים בהם סודות רבים כענבים רבים התלויים באשכול, **שִׁבְעָה רְהִיטִין אֵלִין אִינוּן שִׁבְעָה צְרִירִין דְּתַכְלֵתָא, דְּבַעֵי לְכַרְכָּא בִּיהַ בְּכָל חָד וְחָד, אִו לְאַסְנָתָה עַד תְּלִיסֶר** ומש"כ בספרא דצניעותא שקשורים בהם עוד שבעה רצים פירושו שאלו השבעה רצים הם שבעת הקשרים של התכלת שצריך לקשור בכל פתיל ופתיל שאין לפחות ממנין זה או אין להרבות מזה אלא עד מנין י"ג כריכות, **מֵאִן דִּיּוֹסִיף, לָא יוֹסִיף עֲלֵיהוּ עַל תְּלִיסֶר. מֵאִן דִּיּוֹמַעַט,**

אור הרשב"י

בראשונה לבאור ואח"כ הוא מבאר את סוד [רסה] ועתה מבאר את המאמר של ספרא הציצית באורך וכדלהלן (רמ"ק).
דצניעותא המובא לעיל בע"א.

הלימוד היומי

לע"נ רבי אהרון בן חנה ז"ל - לע"נ רינה בת פרחא ע"ה

לָא יִמְעַט מִשְׁבַּעַה מאחר שמי שרוצה להוסיף אין לו להוסיף יותר מי"ג ומי שרוצה למעט אין לו למעט יותר משבעה כריכות [רסו].

התכלת סוד דוד המלך שאר החוטים סוד אברהם ו**תָאנָא**, **הָאֵי תִכְלֵת**, **הוּא רְזָא דְדוֹד מַלְכָא** ולמדנו כי זו התכלת היא סוד המלכות שדוד המלך זכה להיות מרכבה אליה. **וְדָא חוּטָא דְאַבְרָהָם, דְיִזְכָּה בֵּיהּ לְבָנוֹי בְּתָרוּי** ואלו שאר חוטי הציצית הם החוטים של אברהם שאת זו מצות הציצית הוא זיכה לבניו בזכות שהוא אמר 'אם מחוט ועד שרוך נעל' [רסו] (רמ"ק). **מֵאֵי תִכְלֵת** ומהו לשון תכלת. **תִּכְלִית דְּכִלְאֵי** אלא הוא מלשון תכלית כי היא בסוד המלכות שתיקונה הוא התכלית של כל העולמות. **וְדָאֵי רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, כִּסָּא הַכְּבוֹד אֶקְרִי** רבי יהודה אומר שהמלכות נקראת כסא הכבוד מאחר שהיא הכסא של כל הספירות.

שבע כריכות כנגד המלכות שהיא שביעית

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׁבַעַה כְּרִיכָן דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא
שְׂבִיעֵתָא דְכִלְאֵי וְדָאֵי רבי יצחק אמר שאלו השבע כריכות שעושים בתכלת הוא בגלל שהשכינה היא השביעית לכל הזו"ת בודאי. **דְּהָא הִיא**

אור הרשב"י

שביניהם.

[רסו] כדאיתא במנחות דף לט עמוד א' תאנא: הפוחת לא יפחות משבע, והמוסיף לא יוסיף על שלש עשרה; הפוחת לא יפחות משבע – כנגד שבעה רקיעים, והמוסיף לא יוסיף על שלש עשרה – כנגד שבעה רקיעין וששה אוירין

[רסו] כדאיתא בסוטה דף יז עמוד א' דרש רבא: בשכר שאמר אברהם אבינו אם מחוט ועד שרוך נעל, זכו בניו לב' מצות: חוט של תכלת, ורצועה של תפלין.

הלימוד היומי

לע"נ רבי אהרון בן חנה ז"ל – לע"נ רינה בת פרחא ע"ה